
Minneord

OSS IMELLOM

Endre Gustavsen, f. 19.4. 1974, ble brått revet bort fra oss langfredag 2003. En kvinne kom kjørende i feil kjøreretning sydover fra Gardermoen og kolliderte front-mot-front med bilen til familien Gustavsen. De var på vei til Endres

barndomshjem i Hurdal for å feire hans 29-årsdag. Endre omkom i sammenstøtet, sammen med sin datter Mari (8 md.) og mormor Maren Hagen. Hans kone, Line, overlevde.

Endre var en positiv og sprudlende medstudent som alltid gav mye av seg selv. Han var ferdig utdannet fysioterapeut og hadde under ett år igjen av medisinstudiet. Han gjorde inntrykk med sin glødende interesse for faget, og sin nærhet og varme i møte med pasientene. Endre var faglig dyktig og delte gjerne av sine kunnskaper. Han bidro ofte og gjerne med råd og var glad for å kunne hjelpe andre. Han hadde en unik evne til å få med seg det som var vesentlig, og flink til å omsette lærdommen i praksis.

Endre gledet seg til å bli lege, og var allerede svært godt likt av både kolleger og pasientene han møtte. Han jobbet som legevikar på Gaustad sykehus sommeren 2002, og skulle også ha sommerjobb der i år. Han var ansatt ved Radiumhospitalet, hvor han møtte kreftpasientene med trygghet, nærvær, humor og glød. Endre var pedagogisk og kreativ, og både vordende ergoterapeuter og leger fikk gleden av Endres undervisning i anatomi og idrettsmedisin.

Endre var engasjert overalt hvor han var og hadde mange jern i ilden. Han var svært aktiv som ungdomsleder, både i Kristen Idrettskontakt, Norges kristelige student- og skoleungdomslag og i Østre frikirke. Han var dyktig også i musikk og idrett. Hans spennvidde var stor – langrennsløper, breakdance-instruktør, bluesmusiker og swingdanser.

Endre hadde en tydelig tro og var en levende kristen. Han var ikke redd for å dø. Han snakket ofte om døden og livet etterpå. På et folkemøte i Hurdal uken før påske sa Endre: «Gled dere til himmelen. Sørg for å komme dit!» Han var prinsippfast og hadde tydelige meninger, men han var også svært omsorgsfull og inkluderende. Han så det positive i alt og i alle, og var flink til å fortelle andre om deres sterke sider.

Vi husker Endre som en leken og livsglad mann, som kjørte snowracer til studiestedet. Han syklet uansett vær- og føreforhold og kom blid og glad inn i auditoriet i sin slitte norrøna-jakke og med hjelmen under armen. Han var impulsiv og åpen, kjapp i replikken, hadde alltid en god kommentar på lager, og kom gjerne med spissformulerte sannheter om livet.

Endre etterlater seg et tomrom som ingen kan fylle. En god venn og en betrodd medstudent er borte. Nå går våre tanker spesielt til Line og til Endres familie. Vi er takknemlige for alt Endre har fått lov til å bety for oss, og minnene om han vil leve videre.

Fra kull V 98 og medstudenter i Oslo

Publisert: 12. juni 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.